

Neljänneksi valittajat vetoavat asetuksen (EU) 2015/1589⁽¹⁾ 1 artiklan h alakohdan rikkomiseen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin ei pitänyt toista valittajaa asianomaisena osapuolena ja kun se katsoi, että kyseisen valittajan intressit eivät olleet verrattavissa osakkeenomistajan intresseihin.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan, että valittajien istuntopäivänä esittämällä uusilla todisteilla ei ollut vaikutuksia unionin yleisen tuomioistuimen arviointeihin sen toimivallasta sekä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä ja perusteltavuudesta.

Kuudenneksi valittajat vetoavat unionin yleisen tuomioistuimen tuomion antaneeseen ratkaisukokoonpanoon kuuluneen tuomarin eturistiriitaan.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (kodifikaatio) 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EUVL 2015, L 248, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 11.4.2023 –
Kwantum Nederland BV ja Kwantum België BV v. Vitra Collections AG**

(Asia C-227/23, Kwantum Nederland ja Kwantum België)

(2023/C 252/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Kwantum Nederland BV ja Kwantum België BV

Vastapuoli: Vitra Collections AG

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kuuluuko pääasiassa kyseessä oleva tilanne unionin oikeuden aineelliseen soveltamisalaan?

Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, unionin tuomioistuimelle esitetään lisäksi seuraavat kysymykset.

2) Seuraako siitä seikasta, että tekijänoikeus käyttötaiteen teokseen on erottamaton osa perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdassa tunnustettua immateriaalioikeuksien suojaa, että unionin oikeudessa ja erityisesti perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että käyttötaiteen teokseen kohdistuvasta (direktiivissä 2001/29/EY⁽¹⁾ tarkoitetusta) tekijänoikeuden käytön rajoituksesta, joka johtuu Bernin yleissopimuksen⁽²⁾ 7 artiklan 2 kappaleesta tarkoitetusta aineellista vastavuoroisuutta koskevasta testistä, säädetään lailla?

3) Onko direktiivin 2001/29/EY 2, 3 ja 4 artiklaa ja perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohtaa ja 52 artiklan 1 kohtaa tulkittava Bernin yleissopimuksen 2 artiklan 7 kappale huomioon ottaen siten, että pelkästään unionin lainsäätäjän (eikä kansallisten lainsäätäjien) tehtävänä on määrittää, voidaanko (direktiivissä 2001/29/EY tarkoitetulla tavalla) tekijänoikeuden käyttämistä unionissa rajoittaa soveltamalla Bernin yleissopimuksen 2 artiklan 7 kappaleesta johtuvaa aineellista vastavuoroisuutta koskevaa testiä sellaiseen käyttötaiteen teokseen, jonka alkuperämaa Bernin yleissopimuksen mukaisessa merkityksessä on kolmas maa ja jonka tekijä ei ole unionin jäsenvaltion kansalainen, ja jos voidaan, määrittää kyseinen rajoitus selkeästi ja täsmällisesti (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2020, C-265/19, EU:C:2020:677)?

4) Onko direktiivin 2001/29/EY 2, 3 ja 4 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdan ja 52 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että niin kauan kuin unionin lainsäätäjä ei ole säätänyt käyttötaiteen teokseen kohdistuvasta (direktiivissä 2001/29/EY tarkoitetusta) tekijänoikeuden käytön rajoituksesta, joka johtuu Bernin yleissopimuksen 7 artiklan 2 kappaleesta tarkoitetusta aineellista vastavuoroisuutta koskevasta testistä, unionin jäsenvaltiot eivät saa soveltaa kyseistä testiä sellaiseen käyttötaiteen teokseen, jonka alkuperämaa on kolmas maa Bernin yleissopimuksen mukaisessa merkityksessä ja jonka tekijä ei ole unionin jäsenvaltion kansalainen?

- 5) Ovatko SEUT 351 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyneet pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa, kun otetaan huomioon Bernin yleissopimuksen 2 artiklan 7 kappaleen (sen edeltäjän) voimaantumisen ajankohta Belgian osalta, siten, että Belgia voi vapaasti soveltaa Bernin yleissopimuksen 2 artiklan 7 kappaleesta johtuvaa aineellista vastavuoroisuutta koskevaa testiä, kun otetaan huomioon myös se tosiseikka, että nyt käsiteltävässä asiassa alkuperämaa on liittynyt Bernin yleissopimukseen 1.5.1989?

- (¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10).
- (²) Kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehty Bernin yleissopimus.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 12.4.2023 – Association AFAÏA v. Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Asia C-228/23, AFAÏA)

(2023/C 252/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Association AFAÏA

Vastaaja: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Muu osapuoli: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun 15.7.2021 annetun komission asetuksen (EU) 2021/1165 (¹) liite II otetaan huomioon sovellettaessa 30.5.2018 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/848 (²), onko sitä tulkittava siten, että asetuksessa käytetyn teollisen eläinten kasvatuksen käsitteen on katsottava merkitsevän samaa kuin eläinten kasvatuksen ilman yhteyttä maahan?
- 2) Jos teollisen eläinten kasvatuksen käsite ja eläinten kasvatusta ilman yhteyttä maahan ovat eri käsitteitä, mitkä kriteerit on otettava huomioon, kun ratkaistaan, onko eläinten kasvatusta pidettävä asetuksen (EU) 2021/1165 liitteessä II tarkoitettulla tavalla teollisena?

(¹) Tiettyjen luonnonmukaisessa tuotannossa käytettävien tuotteiden ja aineiden sallimisesta ja niiden luetteloiden laatimisesta 15.7.2021 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/1165 (EUVL 2021, L 235, s. 13).

(²) Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30.5.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848 (EUVL 2018, L 150, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent (Belgia) on esittänyt 13.4.2023 – Reprobel SCRL v. Copaco Belgium NV

(Asia C-230/23, Reprobel)

(2023/C 252/26)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Reprobel SCRL

Vastaaja: Copaco Belgium NV